

Dinsdag 'Abraham geroepen'

Lezen: Genesis 12:1-5

De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal. En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

De vakantietijd is bijna weer voorbij. Mensen kwamen thuis tot rust, of zochten (verre) andere landen op. Meestal is het reisdoel wel bekend. Voor Abram niet! Hij moest zich losmaken van zijn vertrouwde omgeving. Alles achterlaten en afstand nemen van zijn eens zo zekere bestaan. Hoe kon Abram dat ooit doen? Het antwoord is: Gods opdracht en belofte. Hier is niet het verstand aan het woord, want dan blijf je thuis. Hier luistert het geloof! En wat was dan het houvast voor Abram? Dat de HEERE hem zou zegenen. Hij zou tot een groot volk worden. Zo ging Abraham met zijn vrouw. Zonder kinderen. Geen vierkante millimeter land in bezit. Met Gods belofte. Om in een land dat God hem wijzen zou te zijn als een gezegende.

De vakantietijd is weer voorbij, en wat wacht ... misschien is er onzekerheid ... maar één ding ligt vast. Dat is het Woord van de HEERE. Toen en nu. Niet gaan rekenen, maar om in afhankelijkheid van Zijn zegen te gaan. Om tot een zegen te zijn!

Zingen: Psalm 20:1

Vraag / gebed : Wat zegt deze geschiedenis, dit bevel van de HEERE jou? Breng dit in gebed bij de HEERE.

Woensdag 'toen bouwde Hij voor de HEERE aan altaar'

Lezen: Genesis 12:7-20

En Abram is doorgetogen in dat land, tot aan de plaats Sichem, tot aan het eikenbos More; en de Kanaänieten waren toen ter tijd in dat land. Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar den HEERE, Die hem verschenen was.

Abram is gegaan, op het woord van Gods belofte. Op enig moment komt hij bij de plaats Sichem en daar bouwt hij een altaar voor de HEERE. Dat moet voor de inwoners, de Kanaänieten, iets heel bijzonders zijn geweest. Ze hebben vast en zeker hun hoofd geschud. En waarom deden ze dat? Omdat men in die tijd dacht dat goden gebonden waren aan een bepaald grondgebied. Wie verhuisde, kon zijn god niet meenemen, je was dan onderworpen aan de goden van dat land. De enige manier om het anders te doen, was dat je aarde meenam uit het land om daarop een altaar te bouwen. Dat vroeg Naäman aan de profeet Elisa (2 Kon. 5:17).

Toch doet Abram het wel. Hij had geen aarde meegenomen en toch bouwt hij daar in Kanaän een altaar voor de HEERE! En hij roept daar de Naam van de HEERE aan. Hiermee belijdt Abram dat de HEERE niet gebonden is aan een klein stukje grond, maar Hij de Schepper en HEERE is van de hele aarde. Hier zien we iets oplichten van de belofte die de HEERE deed aan Abram: in uw zaad zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden.

Zingen: Psalm 72:11

Overdenking: Waar wij ook zijn ... de HEERE is overal .. en Hij wil overal aanbeden zijn: Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen.

Donderdag 'de keuze van Lot'

Lezen: Genesis 13

En de HEERE zeide tot Abram, nadat Lot van hem gescheiden was: Hef uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt noordwaarts en zuidwaarts, en oostwaarts en westwaarts. Want al dit land, dat gij ziet, zal Ik u geven, en aan uw zaad, tot in eeuwigheid.

Abram en Lot zijn aangekomen in Kanaän. Opnieuw vereert Abram de HEERE in het openbaar. Hij weet zich gezegend door de HEERE. En dat geldt niet alleen voor Abram, ook Lot deelt in Gods zegen. Deze rijkdom gaat problemen geven. De beschikbare grond is niet genoeg voor zowel Abram als Lot. Er ontstaan spanningen tussen hun herders en Abram ziet in dat het zo niet langer kan. Straks tast het ook hun verhouding aan. Daarom stelt Abram voor om uit elkaar te gaan. Dat betekent dat er keuzes gemaakt moeten worden. Waar zal Abram en waar zal Lot gaan wonen. Abram laat de keuze aan Lot. Dat is opzienbarend. Een oom laat zijn neef kiezen. En wat is de keuze van Lot? De streek van Sodom en Gomorra. Hij kiest voor de zekerheid en Abram blijft waar hij is. Hierbij kunnen wij onze vragen hebben, maar ten diepste is hier de HEERE aan het werk.

Eeuwen later trekt het volk uit Egypte het beloofde land in. Alle volken in Kanaän moesten worden uitgeroeid. Maar stel je voor dat Lot in Kanaän was gaan wonen! Dan was er een broedertwist ontstaan.

Zo leidt de HEERE de geschiedenis. Ook ondanks deze eigengerichte keuze van Lot. En Abram? Hij wordt door de HEERE bemoedigt. Hij laat hem het land zien, alsof het al in zijn bezit is. Daarop bouwt Abram opnieuw een altaar voor de HEERE.

Zingen: Psalm 105:4

Overdenking: Wij kunnen ons leven niet overzien en wat kunnen er worstelingen zijn, maar ... de HEERE regeert ... Hij overziet en voorziet. Herkennen we het?

Vrijdag 'Melchizedek, priester van de Allerhoogste'

Lezen: Genesis 14

En Melchizédek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn; en hij was een priester des allerhoogsten Gods. En hij zegende hem, en zeide: Gezegend zij Abram Gode, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit! En gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft! En hij gaf hem de tiende van alles.

In de eerste verzen van Genesis 14 worden we meegenomen naar een oorlog die Abram voert met vier koningen. Hij is ten strijde getrokken om zijn neef Lot te bevrijden. We weten dat het leger van deze vier koningen overvalt en zij slaan op de vlucht. Na deze overwinning vindt er een ontmoeting plaats met twee koningen, die van Sodom en Salem. De eerste biedt Abram de hele buit aan, maar Abram weigert resoluut. Hij zou zich hiermee aan de koning van Sodom binden. De ontmoeting met de tweede koning, die van Salem verloopt totaal anders. Zijn naam is Melchizedek (betekenis: koning der gerechtigheid). Hij is niet alleen koning, maar ook een priester van de allerhoogste God.

Koning en priester samen. Dat was voor de volken daar niet ongebruikelijk, maar bij Israël werd dat niet gevonden. De HEERE heeft deze twee ambten duidelijk gescheiden gehouden. Denk eens in wat er zou gebeuren als een goddeloze koning ook priester was.

Wie is Melchizedek? Er is niet veel van hem bekend: zijn geboortedatum niet, zijn sterfdatum niet, zijn stamboom niet. Is hij niet een type van de enige Hogepriester en eeuwige Koning Jezus Christus? Lees Hebréeën 10:19-22 straks maar eens door. Jezus Christus is dé Koning der gerechtigheid, en Koning van Salem (= vrede). En tegelijk is Hij onze priester, Die Zijn eigen leven offerde.

Voor Abram verdween deze Melchizedek uit het zicht, wij mogen weten dat wij door Hem een geopende toegang hebben, door Zijn bloed is de nieuwe en levende weg ingewijd, door het voorhangsel, dat is Zijn vlees. En mogen wij toegaan, toetreden, met een waarachtig hart in volle verzekerdheid van het geloof.

Zingen: Psalm 110:4

Opdracht: Overdenk Zondag 12 in het licht van deze geschiedenis voor uw / jouw eigen leven.

Zaterdag 'gerekend tot gerechtigheid'

Lezen: Genesis 15:1-6

En hij geloofde in den HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.

In dit gedeelte lezen we dat de HEERE aan Abram in een gezicht verschijnt. Overdenk het eens: de heilige God, Die een ontoegankelijk licht bewoont openbaart zich aan een mens, hier aan Abram. Waar Gods heiligheid aan onze zondigheid raakt, is er alle reden om te vrezen. We lezen dat bij de profeet Jesaja (Jesaja 6) alsook bij de apostel Johannes op Patmos (Openbaring 1). De HEERE zegt tegen Abram dat hij niet hoeft te vrezen.

Na deze woorden van de HEERE horen we Abram klagen. Weten we nog wat de HEERE aan Abram beloofde? Hij zou tot een groot volk worden, maar ... ze zijn samen nog steeds kinderloos. Straks is de erfenis voor Eliëzer, een knecht uit Damascus.

Wat doet de HEERE dan? Hij leidt hem naar buiten en Abram mag de sterren gaan tellen. Hij krijgt aanschouwelijk onderwijs. De opdracht die Abram krijgt is niet op te volgen. Je kunt de sterren aan een heldere hemel niet tellen. Het moet voor Abram overweldigend zijn geweest.

En wat zegt het Woord dan? Dat Abram het Woord van de HEERE geloofde? Wat de HEERE gezegd had? Dat zal hij zeker hebben gedaan, maar meer, er staat geschreven dat Hij in de HEERE geloofde, hij vertrouwde zichzelf aan de HEERE toe.

Hierop zegt het Woord dat de HEERE dit hem tot gerechtigheid rekende. Met andere woorden: de HEERE houdt Abram als een 'onrechtvaardige' voor 'rechtvaardige'. We komen dit woord ook tegen bij Hanna en Eli. Eli hield Hanna voor dronken, maar ze was het niet. Hier houdt de HEERE Abram voor rechtvaardig!

Zingen: Psalm 56:5

Overdenking: Abram krijgt aanschouwelijk onderwijs. Dat krijgen wij ook, in de sacramenten. Het water van de doop stroomt over het voorhoofd van de kinderen en het brood wordt gebroken en de wijn vergoten. Wat is ons antwoord? Met Abram: en hij ... en wij geloven in de HEERE? Vertrouwen wij onszelf als een 'onrechtvaardige' toe aan Hem?

Zondag 'de HEERE gaat tussen de stukken door'

Lezen: Genesis 15:7-21

En het geschiedde, dat de zon onderging en het duister werd, en ziet, daar was een rokende oven en vurige fakkel, die tussen die stukken doorging.

Ik roem in God, ik prijs het onfeilbaar woord, ik heb het zelf uit Zijnen mond gehoord. Deze woorden zouden we kunnen zingen nadat het Woord heeft gezegd dat de HEERE het geloofsvertrouwen van Abram rekende tot gerechtigheid.

Na deze indrukwekkende gebeurtenis, gaat de HEERE nog niet weg. Het onderwijs wat Abram krijgt gaat verder. Abram krijgt een opdracht van de HEERE. Hij moet vijf dieren doden. Nadat ze gedood zijn moet hij ze in twee stukken delen en dan zo tegen over elkaar leggen, dat er een soort pad ontstaat. Nadat Abram deze opdracht van de HEERE heeft uitgevoerd wordt het huiveringwekkend en angstaanjagend donker. Laten we het opnieuw onderstrepen: hier gaat het om de Heilige Die aan Abram verschijnt. Hij bevestigt Zijn verbond met Abram.

Wie destijds een verbond sloot, deed net als Abram. Daarna ging je samen met de andere verbondssluiters door de stukken. Daarmee werd gezegd, dat wie het verbond breekt, zal worden als die gedeelde dode dieren!

En nu Abram. Hij valt in een diepe slaap. Geen natuurlijke slaap. Het is diezelfde slaap als bij Adam, waarna de HEERE zijn rib neemt om Eva te bouwen.

In deze duisternis zien we geen hand voor ogen en dan gaat er een rokende oven en een vurige fakkel tussen de stukken door. Niet Abram, want dat is onmogelijk. Hij kan het verbond niet houden. De HEERE staat er Zelf borg voor. De heilige God bevestigt Zijn verbond met een zondig mens. Het is tegelijk een verkondiging van Christus, die voor zondige mensen de weg heeft gebaad. Hij verwierf de opstanding uit de doden en het eeuwige leven.

Zingen: Psalm 105:5

Overdenking: is het voor jou een troost, dat een heilig God Zich in Christus laat ontmoeten?

Maandag 'heengaan in vrede'

Lezen: Genesis 16

En zij noemde den Naam des HEEREN, Die tot haar sprak: Gij, God des aanzien! want zij zeide: Heb ik ook hier gezien naar Dien, Die mij aanziet? Daarom noemde men dien put, den put Lachai-roï; ziet, hij is tussen Kades en tussen Bered.

Vinden wij het een wonder? Dat we dit hoofdstuk in de Bijbel hebben, na Genesis 16? Abram waar de HEERE van gesproken had, dat zijn geloofsvertrouwen door de HEERE gerekend werd tot gerechtigheid? Abram die door een diepe slaap overvallen werd en in die angstaanjagende duisternis, vertroost werd omdat de HEERE Zelf in een rokende oven en vurige fakkel door de stukken doorging? Deze Abram kiest hier met zijn vrouw Sarai voor de weg van het vlees. De belofte blijft uit en dat is de reden dat Saraï Abram de weg van Hager wijst. Zo willen ze samen de HEERE een handje helpen. Abram gaat akkoord en ... Hagar wordt zwanger en zo wordt zij de vrouw van Abram.

Maar ... we kennen het vervolg ... Abram en Saraï zijn terug bij af. De door hen bedachte oplossing heeft niet opgebracht. God gaat ingrijpen.

We weten dat Hagar de tent van Abram en Saraï ontvlucht. Ze houdt het er niet meer. Er is nog maar één weg overgebleven en dat is naar Egypte.

Toch zal Hagar terugkeren. Op het moment dat Hagar bij een bron aan het rusten is, ontmoet ze de engel des HEEREN! Hij is meer dan een mens. We moeten denken aan de Zoon van God, Die de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen en aan de mensen gelijk is geworden (Filippenzen 2:7). Hagar mag dat zien. Ze belijdt het in haar woorden. Daarom krijgt deze bron deze naam: Lachai-roï, waar de Levende haar heeft aangezien, naar haar heeft omgezien. Haar zoon zal ze krijgen en zijn naam zal Ismaël zijn, die naam betekent: God hoort.

Abram zal denken dat Ismaël de beloofde zoon is, maar dat is hij niet. Izak zal de beloofde zoon zijn. Hij zal komen op Gods tijd en niet op Abrams tijd. Tegelijkertijd is het levende verkondiging: God hoort, de Levende die omziet.

Zingen: Psalm 85:4

Overdenking: we kunnen als Hagar op de vlucht zijn voor onze omstandigheden. Heerlijk om te weten dat waar we ook zijn, de HEERE ook is. Hij hoort en Hij ziet in Christus als de Leven om naar zondaren. Stamelen we mee met Hagar: *Heb ik ook hier gezien naar Dien, Die mij aanziet?*